

Resolució 305/2020, de 25 de juny**Número d'expedient de la reclamació:** 35/2020**Administració reclamada:** Ajuntament de Barcelona**Informació reclamada:** Dades relatives a una petició de servei a la Guàrdia Urbana.**Sentit de la resolució:** Estimació parcial

Resum: La informació reclamada és sens dubte informació pública, atesos els termes en què defineix aquest concepte l'article 2.b LTAIPBG, transcrit al fonament jurídic anterior, ja que és indiscutiblement informació en poder de l'Administració, que en pura lògica ha de tenir registres dels serveis jurídicament i socialment tan rellevants com són els prestats per la Guàrdia Urbana, dels efectius desplegats en un Districte una data no llunyana determinada, de la identitat de les persones que haurien atès una determinada queixa i fins i tot de la gravació de la conversa mantinguda per aquest motiu; tractant-se d'informació pública, en aplicació dels articles 18 i 20.1 LTAIPBG és procedent declarar el dret de la persona reclamant a accedir-hi, llevat que s'acrediti la concurrència de límits legals que puguin justificar-ne la denegació. L'avaluació social dels serveis públics és una finalitat essencial de la transparència i el dret d'accés a la informació pública i no seria admissible que podés restar al marge de qualsevol avaluació social un servei tan important com és el de seguretat ciutadana, per l'aplicació expansiva i desproporcionada del límit al dret d'accés previst per l'article 21.1.a LTAIPBG; per tant, si hom pondera el dret d'accés a la informació pública, reforçat a més en aquest cas per l'interès legítim de la persona reclamant a avaluar la prestació efectiva del servei sol·licitat a la Guàrdia Urbana, que és sacrificat per la negativa municipal a facilitar la informació sol·licitada, amb l'interès públic inherent a la protecció de la seguretat ciutadana, que difícilment resultaria perjudicat per la divulgació de la informació sol·licitada, cal concloure que preval el dret d'accés. L'Ajuntament denega la informació relativa a les identificacions sol·licitades perquè considera que la seva difusió infringiria la legislació de protecció de dades personals; de fet, la persona reclamant fa esment explícit a la seva sol·licitud de no vulnerar la legislació de protecció de dades personals i l'Ajuntament ha de saber que pot atendre aquesta petició d'identificació de personal que fa funcions de seguretat tot facilitant el número TIP i, per tant, sense necessitat de divulgar el nom, opció amb la que es conforma explícitament la persona reclamant al formular la Reclamació. Prèviament a l'accés de la persona reclamant a la gravació de la seva conversa amb el cap de torn de la Guàrdia Urbana, cal que l'Ajuntament, en la fase d'execució d'aquesta Resolució, faci trasllat de la Reclamació al cap de torn afectat i li doni deu dies per formular al·legacions davant la GAIP per tal de posar de manifest els possibles perjudicis singulars que li podria ocasionar l'accés sol·licitat i reclamat; a la vista de les eventuals al·legacions, la GAIP resoldrà sobre si poden tenir efectes restrictius per a l'accés sol·licitat; si aquestes al·legacions s'oposen clarament a facilitar la informació sol·licitada a la persona reclamant, llavors la GAIP indicarà a l'Ajuntament el moment en què, si s'escau, és procedent facilitar-la, després d'aplicar la demora prevista pels articles 34.3 LTAIPBG i 34.2 RGAIP. Si l'Ajuntament no disposa de la informació sol·licitada relativa al 112 (part dels apartats 3 i 4 de la sol·licitud), el que ha de fer no és dir-li a la persona reclamant que adreci la seva sol·licitud a l'Administració competent, sinó derivar directament la sol·licitud a l'Administració responsable del servei en qüestió, tot informant-ne a la persona reclamant; atès que no consta aquesta derivació, és procedent requerir a l'Ajuntament perquè la faci i faciliti tot seguit a la persona reclamant les dades requerides per l'article 30 LTAIPBG; també és pertinent que la derivació adjunti còpia d'aquesta Resolució, per tal que l'Administració derivada conegui els criteris de l'APDCAT i de la GAIP favorables a l'accés sol·licitat.

Paraules clau: Ajuntament. Persona interessada. Servei policial. Efectius. Atenció telefònica. Reclamació contra estimació parcial. Límits. Seguretat pública. Dades personals. Trasllet. Derivació. Dictàmens.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 16 de gener de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 35/2020, presentada contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 13 d'octubre de 2019 la persona reclamant fa referència a una sol·licitud d'intervenció davant la presència de gossos solts, no atesa per la Guàrdia Urbana, que hauria fet el 28 de maig del 2019, a les 20:20, al Districte de Sants Montjuic, i que hauria donat lloc a una queixa seva, que hauria set contestada per l'Ajuntament amb l'argument que no hi havia cap patrulla disponible per acumulació de serveis a la mateixa hora. En relació amb aquestes circumstàncies, la sol·licitud demana: 1. Quins varen ser els serveis que varen ocupar tots els agents de la Guàrdia Urbana de Barcelona des de les 20:20 tot impeding-los d'intervenir en el cas indicat durant les hores següents? 2. Quants agents operatius tenia la Guàrdia Urbana en aquell moment? 3. Identificació de l'operadora que va atendre la telefonada de la persona reclamant el 28 de maig de 2019 a les 20:20 i del cap de torn de la Guàrdia Urbana en aquell moment. 4. Gravació de les converses telefòniques amb el 112 i amb la Guàrdia Urbana. Demana rebre la informació per via electrònica.
3. El 9 de desembre de 2019 la gerent de Seguretat i Prevenció de l'Ajuntament de Barcelona resol estimar parcialment la sol·licitud anterior, en els termes següents: dóna resposta al primer apartat de la sol·licitud i denega la resta, tot invocant el límit de l'article 21.1.a LTAIPBG (seguretat pública), en relació amb allò sol·licitat per l'apartat 2 de la sol·licitud (perquè considera i argumenta que la difusió dels operatius policials els posaria en risc), i el de l'article 24.2 (dades personals), en relació amb allò demanat per l'apartat 3 de la sol·licitud, perquè considera que l'Ajuntament ja proporciona la informació demanada de rellevància pública i que la difusió de la identitat de les dues persones demanades podria posar en risc la seva seguretat.
4. La Reclamació presentada el 16 de gener de 2020 argumenta que la resposta al primer apartat de la sol·licitud és incompleta i insatisfactòria (perquè només facilita informació d'actuacions de la Guàrdia Urbana del Districte de Sants Montjuic durant 24 minuts, quan

per justificar el fet de no atendre la petició de servei de la persona reclamant caldria cobrir un lapse més ampli de temps i, a més, no informa de totes les actuacions fetes per la Guàrdia Urbana, sinó només d'algunes), que la demanada pel segon apartat és informació pública, a la qual considera tenir dret d'accés, que la demanada al tercer apartat no conté dades personals, perquè així ho va precisar a la sol·licitud i perquè creu que els agents de l'autoritat s'identifiquen mitjançant un codi i que també té dret a la demanada per l'apartat quart de la sol·licitud ja que és la persona interessada i a més no se li ha motivat la denegació. En conseqüència, demana a la GAIP: - Un dictamen sobre aquest cas. – Accés a tota la informació sol·licitada o, en el seu defecte, motivació suficient. – Actuacions administratives i altres que procedeixin contra els funcionaris o càrrecs públics que hagin infringit el dret d'accés a la informació pública.

5. El 20 de gener de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà l'Ajuntament en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.
6. El 10 de febrer de 2020 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament de Barcelona i l'altra documentació indicada a l'antecedent anterior. L'informe reitera el contingut de la resolució indicada a l'antecedent 3.
7. El 13 de febrer de 2020, després de constatar que la informació sol·licitada ha estat denegada tot invocant la protecció de dades personals i d'acord amb allò que estableix l'article 42.8 LTAIPBG, la GAIP demana informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) i notifica a les parts la pròrroga que aquest fet comporta en la tramitació de la Reclamació, d'acord amb el previst per l'article 42.9 LTAIPBG.
8. El 25 de febrer de 2020 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT, que conclou el següent: "La normativa de protecció de dades no impedeix l'accés a la relació de serveis realitzats i al nombre d'efectius de què disposa la Guàrdia Urbana en els termes plantejats pel reclamant, de manera anonimitzada. Això sense perjudici de l'eventual concurrència d'altres limitacions del dret d'accés que ho impedeixin. Tampoc impediria l'accés a la identificació de la operadora que va atendre la trucada, ni de la del cap de torn de la Guàrdia Urbana, intervinents en les actuacions. En el cas dels membres de la Policia Local aquesta identificació s'haurà de fer mitjançant el núm. de TIP. Tampoc impedeix accedir a les gravacions de les trucades al 112 i a la Guàrdia Urbana en les que el reclamant és interlocutor, tret que del tràmit d'audiència en resulti alguna circumstància que permeti fer

una valoració diferent, pel que fa a les dades personals que no siguin les pròpies del reclamant”.

9. El 26 de febrer de 2020 la persona reclamant renuncia al procediment de mediació i demana que la Reclamació sigui resolta per la GAIP.
10. El 3 de març de 2020 la GAIP demana a l'Ajuntament col·laboració per traslladar la Reclamació a les terceres persones afectades (l'operadora i el cap de torn de la Guàrdia Urbana i, si s'escau, les altres persones dels serveis municipals que varen participar en les converses de les quals es demana accedir a la gravació), en aplicació d'allò que preveuen els articles 31 LTAIPBG i 34 RGAIP i es notifica a les parts la suspensió del procediment mentre la GAIP no rebí les seves al·legacions o hagi transcorregut el termini de 10 dies que tenen per formular-les.
11. El 20 de maig de 2020, després de reclamar resposta al requeriment anterior, l'Ajuntament informa a la GAIP que va derivar a la Guàrdia Urbana la sol·licitud de col·laboració anterior i que informará a la Comissió tan bon punt hi hagi resposta. També indica que les persones del 112 no és personal de l'Ajuntament, sinó de la Generalitat i que per tant no li correspon a l'Ajuntament participar en el trasllat de la Reclamació en relació amb elles.
12. El 21 de maig de 2020 la GAIP demana a l'Ajuntament una còpia de la gravació de la conversa amb el 112 sol·licitada per la persona reclamant, així com si pot identificar les persones que hi participen.
13. El 17 de juny de 2020 la GAIP requereix a l'Ajuntament resposta a la petició anterior.
14. El 18 de juny de 2020 l'Ajuntament respon a la GAIP que ha tramès a la Guàrdia Urbana la petició indicada a l'antecedent 12 i que està esperant a rebre la informació demanada per la GAIP.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que

substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

Es pot observar fàcilment que la tramitació d'aquesta Reclamació s'ha allargat molt en el temps: va ser presentada el 16 de gener de 2020 i no és resolta fins el 25 de juny del mateix any, més de cinc mesos, quan el termini establert a aquests efectes per l'article 42 LTAIPBG és

de dos. Cal tenir en compte, però, que la necessitat de demanar informe a l'APDCAT i de fer trasllat de la Reclamació a terceres persones afectades per ella ha comportat que la seva tramitació hagi resultat afectada per la suspensió dels procediments administratius decretada amb motiu de la declaració de l'estat d'alarma provocada per l'epidèmia del Covid19, que s'aplica des de mitjans de març fins a finals de maig del 2020, de manera que no es pot reactivar fins a principis de juny. Està clar que aquest retard és en perjudici del dret de la persona reclamant a accedir a la informació pública, però no es pot ignorar l'existència de causes que el justifiquen jurídicament.

2. Informació sol·licitada i reclamada i valoració general del dret a accedir-hi

La sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació demana, en relació amb les circumstàncies indicades a l'antecedent 2 existents al Districte de Sants Montjuic el 28 de maig de 2019: 1. Quins varen ser els serveis que varen ocupar tots els agents de la Guàrdia Urbana de Barcelona des de les 20:20 tot impeding-los d'intervenir en el cas indicat durant les hores següents? 2. Quants agents operatius tenia la Guàrdia Urbana en aquell moment? 3. Identificació de l'operadora que va atendre la telefonada de la persona reclamant el 28 de maig de 2019 a les 20:20 i del cap de torn de la Guàrdia Urbana en aquell moment. 4. Gravació de les converses telefòniques amb el 112 i amb la Guàrdia Urbana. Demana rebre la informació per via electrònica.

La resposta i l'informe municipals faciliten a la persona reclamant informació relativa al primer apartat, deneguen la demanada pel segon sobre la base del límit al dret d'accés a la informació pública de l'article 21.1.a (seguretat pública), deneguen la demanada pel tercer sobre la base de la protecció de dades personals (articles 23 i 24 LTAIPBG) i no faciliten la sol·licitada per l'apartat 4 de la sol·licitud, amb la justificació implícita i parcial que el 112 és un servei de la Generalitat i no de l'Ajuntament.

En relació amb allò sol·licitat al primer apartat de la sol·licitud, l'Ajuntament ofereix una extensa informació genèrica sobre els diversos serveis generals que presta la Guàrdia Urbana en el Districte de Sants Montjuic, així com una relació detallada d'actuacions concretes fetes per les patrulles d'aquest Districte el dia assenyalat per la sol·licitud en la franja horària entre les 20:16 i les 20:44, en relació amb un total de sis incidències, actuacions que, en el relat de la resposta municipal, serien a més a més dels serveis generals prestats per la Guàrdia Urbana en el Districte.

La persona reclamant manifesta a l'escrit de presentació de la Reclamació que aquesta resposta té dos tipus de mancances: que només facilita informació d'actuacions concretes de la Guàrdia Urbana durant un interval de temps (28 minuts) molt més curt que el de les aproximadament dues hores durant les quals hauria estat desatès el servei sol·licitat per la

persona reclamant, i que només informaria sobre algunes actuacions de la Guàrdia Urbana de Sants Montjuic, però no de totes. La segona mancança adduïda per la persona reclamant s'ha de descartar perquè no aporta cap indici que permeti sospitar que l'Ajuntament no l'hagi informada de totes les actuacions fetes i de tots els serveis prestats per la Guàrdia Urbana del Districte entre les 20:16 i les 20:44. En canvi, sembla del tot justificada la primera, perquè si el servei que va sol·licitar per resoldre els problemes i les molèsties causades per la presència de gossos solts al parc no es va prestar amb l'argument que hi havia altres serveis i incidències que requerien la presència dels efectius de la Guàrdia Urbana del Districte, i hi va seguir havent gossos solts al parc mentre va romandre obert, fins a les 22:30, llavors la informació sol·licitada sobre quins eren els serveis i les incidències que impedièren atendre el servei requerit per la persona reclamant hauria de ser facilitada, com a mínim, per a l'interval durant el qual no es va prestar el servei demanat, és a dir, entre l'hora de la queixa (20:20) i la del tancament del parc (22:30) i només es facilita en relació amb una part reduïda d'aquest lapse de temps. Per tant, atesa la finalitat de la sol·licitud pel que fa al seu primer apartat, està clar que l'Ajuntament només l'ha atesa parcialment, ja que la informació sol·licitada només explica les altres actuacions o serveis atesos per la Guàrdia Urbana que impedeixen atendre el servei requerit per la persona reclamant durant un lapse de temps substancialment més curt d'aquell durant el qual es va mantenir viva la incidència.

En conseqüència, la informació reclamada és la demanada pels apartats 2, 3 i 4 de la sol·licitud i completar la facilitada relativa al primer apartat, per tal que, com a mínim, la informació sobre actuacions fetes i serveis prestats per la Guàrdia Urbana en el Districte de Sants Montjuic cobreixi com a mínim l'interval comprès entre les 20:20 i les 22:30 del dia indicat a la sol·licitud.

La informació reclamada és sens dubte informació pública, atesos els termes en què defineix aquest concepte l'article 2.b LTAIPBG, transcrit al fonament jurídic anterior, ja que és indiscutiblement informació en poder de l'Administració, que en pura lògica ha de tenir registres dels serveis jurídicament i socialment tan rellevants com són els prestats per la Guàrdia Urbana, dels efectius desplegats en un Districte una data no llunyana determinada, de la identitat de les persones que haurien atès una determinada queixa i fins i tot de la gravació de la conversa mantinguda per aquest motiu. Tractant-se d'informació pública, en aplicació dels articles 18 i 20.1 LTAIPBG és procedent declarar el dret de la persona reclamant a accedir-hi, llevat que s'acrediti la concurrència de límits legals que puguin justificar-ne la denegació.

L'Ajuntament no ha invocat cap límit que justifiqui no facilitar tota la informació demanada per l'apartat primer de la sol·licitud; és més, el fet que n'hagi facilitat per a un interval curt de 28 minuts posa de manifest que no hi ha cap límit que impedeixi facilitar a la persona reclamant el mateix tipus d'informació per a un interval més ample, com a mínim el comprès entre el moment de formular la queixa i el del tancament del parc (de 20:20 a 22:30).

Els fonaments jurídics següents valoren fins a quin punt els límits al dret d'accés invocats justifiquen denegar o no facilitar la informació sol·licitada pels altres tres apartats de la sol·licitud.

3. Sobre la concurrència i aplicació del límit de la seguretat pública

L'article 21.1.a LTAIPBG estableix el següent: "El dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: a) La seguretat pública". L'Ajuntament afirma que aquest límit concorre a la sol·licitud perquè facilitar el nombre d'agents operatius que tenia la Guàrdia Urbana en aquell moment suposaria un perjudici per a la seguretat pública, en atenció a les consideracions següents: "informar sobre l'operativa, gestió i distribució en el territori dels efectius de la Guàrdia Urbana destinats al Districte de Sants Montjuic generarà una desprotecció dels propis agents que realitzen aquest tipus de servei i comprometrà el funcionament dels esmentats serveis en el futur, amb el conseqüent perjudici que això comportarà per a la seguretat pública, més encara tenint en compte l'actual situació d'alerta nivell 4 de seguretat".

Tot i que és plausible la concurrència del límit invocat en la informació sobre "operativa, gestió i distribució en el territori" d'efectius policials, no és menys cert que la informació sol·licitada sembla estar lluny d'aquests qualificatius i, sobretot, de poder comprometre el funcionament futur dels serveis de seguretat ciutadana que presta la Guàrdia Urbana. En l'aplicació dels límits al dret d'accés a la informació pública, cal tenir en compte, entre altres, el principi de proporcionalitat (article 22 LTAIPBG); la informació sol·licitada només demana el nombre d'agents operatius de la Guàrdia Urbana (és de suposar que en el Districte de Sants Montjuic, atesa la formulació de la resta de la sol·licitud) en els moments de formular-se la queixa i posteriors; és una dada molt simple (només el nombre d'efectius, sense més precisions), totalment puntual, per a un lapse de temps molt curt (poc més de dues hores), en relació a només un dia determinat i sense cap indicació addicional sobre la seva distribució territorial o funcional en el Districte. Afirmar que aquesta única dada pot comprometre la seguretat dels membres de la Guàrdia Urbana i el funcionament futur dels serveis de seguretat ciutadana és del tot desproporcionat, i més encara si la dada en qüestió es facilita passat un temps des de la data en relació amb la qual es demana (la data de referència és el 28 de maig de 2019 i la sol·licitud d'informació és presentada el 13 d'octubre del mateix any). La informació que els operatius sol·licitats, el dia 28 de maig del 2019, entre les 20:20 i les 22:30, fossin X, no comporta en absolut que segueixin sent els mateixos uns mesos més tard, ni dona cap indicació sobre quins indrets patrullen del Districte, ni quines altres funcions hi fan.

Cal tenir en compte, a més a més, que la persona reclamant demana aquesta informació per poder avaluar el servei prestat per la Guàrdia Urbana arrel de la seva queixa, servei que precisament no hauria estat prestat amb l'argument de no haver-hi efectius disponibles, ja que

tots estaven ocupats amb altres intervencions. L'avaluació social dels serveis públics és una finalitat essencial de la transparència i el dret d'accés a la informació pública i no seria admissible que podés restar al marge de qualsevol avaluació social un servei tan important com és el de seguretat ciutadana, per l'aplicació expansiva i desproporcionada del límit al dret d'accés previst per l'article 21.1.a LTAIPBG. Per tant, si hom pondera el dret d'accés a la informació pública, reforçat a més en aquest cas per l'interès legítim de la persona reclamant a avaluar la prestació efectiva del servei sol·licitat per ella mateixa a la Guàrdia Urbana, que és sacrificat per la negativa municipal a facilitar la informació sol·licitada, amb l'interès públic inherent a la protecció de la seguretat ciutadana, que difícilment resultaria perjudicat per la divulgació de la informació sol·licitada, cal concloure que preval el dret d'accés.

Per tant, en atenció a les circumstàncies del cas i en aplicació del principi de proporcionalitat establert per l'article 22 LTAIPBG, cal descartar l'aplicació del límit de l'article 21.1.a LTAIPBG a l'apartat segon de la sol·licitud i, en conseqüència, declarar el dret de la persona reclamant a accedir a aquesta informació.

4. *Sobre la concurrència i aplicació del límit de protecció de dades personals*

Els apartats 3 i 4 de la sol·licitud demanen la identificació de la persona que va atendre la queixa telefònica de la persona reclamant el 28 de maig de 2019 i del cap de torn de la Guàrdia Urbana en aquell moment, així com còpia de la gravació de la conversa de la persona reclamant amb el 112 i amb la Guàrdia Urbana al formular la seva queixa. L'Ajuntament denega la informació relativa a les identificacions sol·licitades perquè considera que la seva difusió infringiria la legislació de protecció de dades personals. De fet, la persona reclamant fa esment explícit a la seva sol·licitud de no vulnerar la legislació de protecció de dades personals i l'Ajuntament ha de saber que pot atendre aquesta petició d'identificació de personal que fa funcions de seguretat tot facilitant el número TIP i, per tant, sense necessitat de divulgar el nom, opció amb la que es conforma explícitament la persona reclamant al formular la Reclamació.

En aquestes circumstàncies, l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el seu informe citat als antecedents, afirma clarament que la normativa de protecció de dades personals no impedeix l'accés a la identificació, mitjançant el corresponent TIP, de l'operadora i del cap de torn de la Guàrdia Urbana sol·licitats, ni a les gravacions demanades, atès que l'altra persona que hi participa, a més a més de l'operadora o del cap de torn indicats, és la mateixa persona reclamant. Per tant, cal concloure que la persona reclamant té dret a la informació sol·licitada als apartats 3 i 4 de la sol·licitud d'informació, sens perjudici del que resulti del trasllat a les terceres persones afectades a què es refereix el fonament jurídic següent.

5. *Trasllat a les terceres persones afectades*

L'article 31.1 LTAIPBG estableix que "si la sol·licitud d'informació pública pot afectar drets o interessos de tercers, d'acord amb el que estableix aquesta llei, en el cas que els possibles afectats estiguin identificats o siguin fàcilment identificables se'ls ha de donar trasllat de la sol·licitud, i tenen un termini de deu dies per a presentar al·legacions si aquestes poden resultar determinants del sentit de la resolució". Així mateix, l'article 34.1 i 1bis preveu que "quan, a la vista de l'expedient, la Comissió consideri que la reclamació pot afectar els drets de terceres persones, hagin estat part o no del procediment d'accés, la Comissió els ha de traslladar la reclamació perquè en el termini màxim de deu dies puguin manifestar el seu acord a seguir el procediment amb mediació o, si escau, presentar, si ho consideren oportú, les al·legacions o els documents que estimin oportuns en defensa dels seus drets o interessos. Les administracions han de col·laborar amb la Comissió en la identificació i el trasllat a les persones els drets de les quals es puguin veure afectats per l'accés objecte de reclamació, en els termes, les condicions i els terminis fixats per la Comissió. Si l'Administració no ha efectuat el trasllat dins del termini, o si el trasllat comporta una complexitat especial, la Comissió pot ampliar a quinze dies el termini per a resoldre la reclamació, fixat per l'article 42.9 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern".

La finalitat i efectes d'aquest trasllat són de dos tipus. Per una banda, serveix perquè les persones afectades puguin posar de manifest eventuais circumstàncies singulars i personals en les quals la difusió de la informació sol·licitada els produiria perjudicis especials que no es podrien presumir o valorar amb caràcter general sense les seves al·legacions; si es dona aquest cas, les circumstàncies singulars posades de manifest podrien dur a denegar la informació sol·licitada, en allò que les afecta. Per una altra banda, si les persones afectades manifesten la seva oposició a la difusió de la informació que les afecta, llavors aquesta informació no es podria facilitar a la persona reclamant sense garantir la possibilitat efectiva de demanar la revisió judicial de l'eventual resolució estimatòria (article 34.3 LTAIPBG).

Els antecedents posen de manifest que, malgrat demanar-la reiteradament, l'Ajuntament no ha prestat a la GAIP la col·laboració requerida per la normativa vigent per identificar les terceres persones afectades per la Reclamació i traslladar-les aquesta. Aquest fet comporta un perjudici clar per al dret d'accés de la persona reclamant, en la mesura que ve aturant la tramitació de la Reclamació.

A la vista del fonament jurídic següent, cal entendre que la responsabilitat municipal en ordre al trasllat de la Reclamació a les terceres persones afectades es limita al cap de torn de la Guàrdia urbana, tant pel que fa a la seva identificació mitjançant el número TIP corresponent, com a l'accés a la gravació de la seva conversa amb la persona reclamant.

El trasllat comentat als paràgrafs anteriors pot ser rellevant per als drets i interessos de la tercera persona afectada (el cap de torn de la Guàrdia Urbana) únicament en relació amb la informació sol·licitada per l'apartat quart de la sol·licitud (la gravació de la seva veu amb motiu de la conversa mantinguda amb la persona reclamant). Els altres apartats de la sol·licitud no requereixen que se li traslladi la Reclamació, bé perquè no contenen informació singularitzada (els dos primers) o bé perquè només demanen la identificació mitjançant número TIP, que no comporta sacrifici per a les seves dades personals. Per tant, la manca de trasllat no pot seguir demorant el lliurament d'aquesta informació a la persona reclamant.

Nogensmenys, prèviament a l'accés de la persona reclamant a la gravació de la seva conversa amb el cap de torn de la Guàrdia Urbana, cal que l'Ajuntament, en la fase d'execució d'aquesta Resolució, faci trasllat de la Reclamació al cap de torn afectat i li doni deu dies per formular al·legacions davant la GAIP per tal de posar de manifest els possibles perjudicis singulars que li podria ocasionar l'accés sol·licitat i reclamat. A la vista de les eventuais al·legacions, la GAIP resoldrà sobre si poden tenir efectes restrictius per a l'accés sol·licitat. Si aquestes al·legacions s'oposen clarament a facilitar la informació sol·licitada a la persona reclamant, llavors la GAIP indicarà a l'Ajuntament el moment en què, si s'escau, és procedent facilitar-la, després d'aplicar la demora prevista pels articles 34.3 LTAIPBG i 34.2 RGAIP ("si en la tramitació del procediment per a l'exercici del dret d'accés hi ha hagut oposició de terceres persones, l'accés a la informació no pot tenir lloc fins que hagi finalitzat el procediment de reclamació i una vegada transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu").

6. Derivació parcial de la sol·licitud

L'Ajuntament ha indicat que la informació sol·licitada sobre el 112 (identificació de l'operadora que va atendre la queixa de la persona reclamant i gravació de la conversa que varen mantenir) no està a disposició de l'Ajuntament, perquè no es tracta d'un servei municipal, sinó de la Generalitat i, per tant, considera que la sol·licitud s'ha de plantejar al servei en qüestió.

En aquestes circumstàncies, allò procedent (que hauria d'haver fet l'Ajuntament) és aplicar l'article 30 LTAIPBG: "1. En el supòsit que la sol·licitud d'accés a la informació es dirigeixi a una entitat o òrgan administratiu que no disposi de la informació, aquest ha de derivar-la a l'entitat o l'òrgan que en disposi, si el coneix, o a l'oficina responsable de la informació pública que correspongui, en un termini de quinze dies naturals, i comunicar al sol·licitant a quin òrgan s'ha derivat la sol·licitud i les dades per contactar-hi. 2. Si l'entitat o l'òrgan administratiu competent pertany o depèn d'una administració diferent a la que s'ha adreçat la sol·licitud, se n'ha

d'informar el sol·licitant, per via electrònica si és possible, i indicar-li quina és l'Administració a la qual s'ha derivat la sol·licitud perquè pugui exercir el dret d'accés a la informació pública”.

A la vista d'aquest precepte cal concloure que si l'Ajuntament no disposa de la informació sol·licitada relativa al 112 (part dels apartats 3 i 4 de la sol·licitud), el que ha de fer no és dir-li a la persona reclamant que adreci la seva sol·licitud a l'Administració competent, sinó derivar directament la sol·licitud a l'Administració responsable del servei en qüestió, tot informant-ne a la persona reclamant. Atès que no consta aquesta derivació, és procedent requerir a l'Ajuntament perquè la faci i faciliti tot seguit a la persona reclamant les dades requerides per l'article 30 LTAIPBG. També és pertinent que la derivació adjunti còpia d'aquesta Resolució, per tal que l'Administració derivada conegui els criteris de l'APDCAT i de la GAIP favorables a l'accés sol·licitat.

És pertinent informar a la persona reclamant que al rebre la notificació municipal de la derivació indicada als paràgrafs anteriors és recomanable que s'adreci al servei derivat perquè manifesti o reiteri la seva sol·licitud. En tot cas, si al cap d'un mes d'efectuada la derivació segueix sense rebre la informació relativa al 112 o considera incompleta la rebuda, pot reclamar a la GAIP contra l'Administració responsable del servei indicat.

7. Desestimació parcial de la Reclamació

L'antecedent 7 posa de manifest que les pretensions de la persona reclamant al formular la Reclamació són les següents: “- Un dictamen sobre aquest cas. – Accés a tota la informació sol·licitada o, en el seu defecte, motivació suficient. – Actuacions administratives i altres que procedeixin contra els funcionaris o càrrecs públics que hagin infringit el dret d'accés a la informació pública”.

Davant la presentació d'una Reclamació, el que li correspon a la GAIP és valorar jurídicament i pronunciar-se sobre la seva admissibilitat, en primer lloc, i sobre la seva eventual estimació o desestimació, que és el que fa aquesta Resolució. Amb aquest acte s'atén la segona de les pretensions formulades per la persona reclamant, és a dir, es declara el seu dret d'accés a la informació sol·licitada i s'adopten les mesures necessàries perquè li sigui lliurada.

No és procedent que la GAIP emeti un dictamen sobre aquest cas. En primer lloc, perquè les consideracions jurídiques que podrien farcir-lo són les mateixes que ja donen cos a la Resolució, amb la diferència que els dictàmens tenen efectes merament informatius, mentre que les resolucions tenen efectes vinculants per a les administracions reclamades. I en segon lloc, perquè la resposta que correspon a una reclamació és una resolució, mentre que els dictàmens de la GAIP únicament tenen per objecte qüestions generals del dret d'accés plantejades per les administracions públiques.

Així mateix, la GAIP no és competent per adoptar actuacions contra els càrrecs públics que hagin infringit el dret d'accés a la informació pública. L'única iniciativa de caràcter sancionador que pot adoptar la GAIP és la d'instar el procediment sancionador en casos d'incompliment de les seves resolucions (article 49 RGAIP), i no és aquest el cas.

En conseqüència, és procedent desestimar parcialment la Reclamació, concretament en allò que demana l'emissió d'un dictamen i l'adopció de mesures contra els funcionaris o càrrecs públics que hagin infringit el dret d'accés a la informació pública.

8. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

9. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 25 de juny de 2020, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 35/2020 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació següent, relativa al Districte de Sants Montjuic el dia 28 de maig de 2019: els serveis que varen ocupar tots els agents de la Guàrdia Urbana entre les 20:20 i les 22:30, tot impedit-los d'intervenir en el cas indicat; el nombre d'agents operatius que tenia la Guàrdia Urbana en aquell moment; la identificació amb el seu número TIP de l'operadora que va atendre la telefonada de la persona reclamant a les 20:20 i del cap de torn de la Guàrdia Urbana en aquell moment i la gravació de les converses telefòniques de la persona reclamant amb el 112 i amb la Guàrdia Urbana. La persona reclamant té dret a rebre aquesta informació per mitjans electrònics, com ho ha sol·licitat.
2. Anular la Resolució de 9 de desembre de 2019 de la Gerent de Seguretat i Prevenció en tot allò que s'oposa a l'apartat anterior.
3. Desestimar parcialment la Reclamació 35/2020, en relació amb les pretensions de què la GAIP emeti un dictamen i adopti mesures contra els funcionaris o càrrecs públics que hagin infringit el dret d'accés a la informació pública.
4. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona perquè dins del termini màxim de 10 dies lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 relativa als serveis que varen ocupar tots els agents de la Guàrdia Urbana, al nombre d'agents operatius que tenia la Guàrdia Urbana en aquell moment i a la identificació amb el seu número TIP del cap de torn de la Guàrdia Urbana. La relativa a la gravació de la conversa de la persona reclamant amb la Guàrdia Urbana haurà de lliurar-la tan bon punt li indiqui la GAIP, un cop fetes les actuacions indicades per l'apartat següent i transcorreguts els terminis que escaigui.
5. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona perquè dins del termini màxim de 10 dies traslladi la Reclamació i aquesta Resolució al cap de torn de la Guàrdia Urbana afectat, tot informant-lo que pot formular al·legacions en relació amb la part de la sol·licitud que demana la gravació de les seves converses telefòniques amb la persona reclamant i comunicar-les a la GAIP (les senyes de la qual han de ser-li facilitades per l'Ajuntament en la mateixa notificació) dins del termini de 10 dies. L'Ajuntament ha de facilitar simultàniament còpia d'aquest trasllat a la GAIP.
6. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona perquè dins del termini màxim de 10 dies derivi a l'Administració competent la part de la sol·licitud que demana la identificació d'una persona del 112 i la gravació d'una conversa amb aquest servei, tot informant-ne a la persona reclamant, a la que ha de facilitar les dades de contacte amb l'administració derivada. La derivació ha d'adjuntar còpia d'aquesta Resolució.
7. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona perquè informi i acrediti a la GAIP del compliment de les actuacions requerides pels apartats anteriors, en el mateix moment de fer-les i, en el

termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de la resta d'actuacions dutes a terme per complir-la.

8. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
9. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 35/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.